

Książka w czas jubileuszu

KULTURA. „Mój teatr” Leszka Mądzika

Mój teatr Leszka Mądzika rozjaśnia jeden z kontekstów, być może najważniejszy, symboliki spektakli Sceny Plastycznej KUL, wypełnionych wizyjnymi, wyrastającymi z mroku i muzyki obrazami.

W tej książce-albumie nie krytycy komentują przedstawienia i artystyczną drogę Leszka Mądzika, lecz on sam oprowadza nas po klimatach swego dzieciństwa i młodości, pierwszych twórczych dokonań. Nie zagania do konfesjonaru; wędrówka ta, choć bardzo osobista, nie przekracza granic intymności. Odbywa się skokami: od osób i miejsc dla Mądzika znaczących – do pejzaży pamięci, klisz pamięci, archetypicznych wrażeń-obrazów, które czepiają się umysłu, tkwią w nim jak nieusuwalne zadry, indywidualne piętna.

„Mój dziadek zrobił mi tornister, czyli skrzynkę na plecy. Chciał go zrobić jak najlepiej, a że był stolarzem dośroflowym, zbil mi ciężkie pudło. Przyłożył się do niego solidnie, ale przez to zwiększył jego wagę. Żeby podnieść jego urok, pomalował go na żółty, krzykliwy kolor. Kiedy biegłem do szkoły, wszystko wewnątrz drżało i kołatało...” W opowieściach o podróży dziadka do Ameryki, o aresztowaniu ojca, o puszcy wokół Świętego Krzyża, o pogrzebach przechodzących regularnie koło domu jego dzieciństwa, o śmierciach, jakie obserwował – akcentowane są momenty sygnalizujące ślad odpowiedniości między kadrem życia a teatralnym znakiem, między kliszą pamięci a scenicznym obrazem. Wydobywanie owych relacji, z natury niejednoznacznych, z dotychczas bardzo skrupulatnie chronionej prywatności artysty, było celem Waldemara Sulisza, lubelskiego dziennikarza, z którego zrodził się tekst „Mojego teatru”. Obaj docierają do tropów, wskazujących skąd, być może, w spektaklach Sceny Plastycznej KUL zjawia się wilgoć, skąd włókna... To wystarczy, aby rzecz uznać za wybitnie intrygującą, chociaż nie odgadniemy, do jakiego

stopnia szczerości doszli dialogujący rozmówcy.

Słowo dookreśla jednak tylko to, co jesteśmy w stanie nazwać, więc światło tej książki nie sięga, bo sięgnąć nie może najbardziej mrocznego, tajemnego – niewysławialnego, niemal czysto wrażeńowego – wymiaru teatru Mądzika. Zaś „Mój teatr” nie zwalnia nas bynajmniej od samodzielnego namysłu nad obrazami, jakie widzimy na spektaklach i nad wywoływanymi przez nie wrażeniami i odczuciami; tajemnica tego teatru wciąż pozostaje tajemnicą. Leszek Mądzik mówi: „Pracę nad spektaklem zaczynam od skonstruowania w myślach i wyobraźni obrazów, które płyną we mnie bardziej intensywnie i są bardziej nasycone niż ma to później miejsce w rzeczywistości teatralnej. (...) Próby są wielką niewiadomą. Męczącym pytaniem: czy uda się przenieść to, co wyobrażone i wytknięte do teatru?”

„Mój teatr” jest wydawniczym majstersztykiem. Jest albumem nasyconym; obok bogatego serwisu zdjęć spektakli pomieszczono w nim, wspartą komentarzem, dokumentację warsztatów teatralnych, prac plastycznych i fotograficznych Mądzika, a także – kalendariusz twórczości i alfabet inspiracji.

Prace nad książką trwały dwa lata; wydawca trafił dobrze, w dniach 20-21

października Teatr Sceny Plastycznej KUL obchodzi 30. urodziny. W piątek, w pierwszym dniu jubileuszu, po mszy świętej odprawionej o godz. 15 w kościele akademickim KUL, o godz. 17 dla uczestników uroczystości koncert w auli Stefana Kardynała Wyszyńskiego na KUL zagra Tomasz Stańko. O godz. 19 i 20.15 odbędą się premierowe pokazy „Cahm”, nowego spektaklu Sceny Plastycznej KUL, dnia następnego powtórzone o godz. 17.45 i 19. W sobotę o godz. 10 na KUL o recepcji Sceny Plastycznej mówić będą krytycy i ludzie teatru z Rosji, Wielkiej Brytanii, Brazylii, Egiptu, Węgier, USA, Czech i Polski; dyskusję poprowadzi Piotr Gruszczyński. Na godz. 16.30 zaplanowano otwarcie nowej siedziby Galerii Sztuki Sceny Plastycznej KUL – w kamienicy przy Rynku 8. Galeria znajduje się w pomieszczeniach sławnych najstarszymi staromiejskimi freskami, przedstawiającymi XVI-wieczną panoramę Lublina. Na otwarcie nowej siedziby galerii Leszek Mądzik wystawi fotografie, jakie wykonał w czasie swych ostatnich teatralnych podróży po świecie.

GRZEGORZ JOZEF CZUK

Leszek Mądzik: Mój teatr; współautor tekstu Waldemar Sulisz. IdeaMedia Lublin 2000 (wersja polska i angielska).